

Streszczenie

Zdalne tłumaczenia środowiskowe (RCI) należą do stosunkowo młodej dziedziny w obrębie szerszej domeny tłumaczeń ustnych, lecz z punktu widzenia firm tłumaczeniowych stanowią prężnie rozwijający się biznes na całym świecie, zwłaszcza w świetle pandemii koronawirusa. Część teoretyczna niniejszej dysertacji umiejscawia RCI na tle innych aktywności w domenie tłumaczeń ustnych oraz opisuje je pod kątem powstania, rozwoju i wymagań technologicznych. Ponieważ RCI stanowi dziedzinę tłumaczeń ustnych, w dysertacji dokonano przeglądu kluczowych pojęć istotnych dla komunikacji werbalnej, takich jak teoria dyskursu, a dokładniej kontekst pragmatyczny, akty mowy, implikatury konwersacyjne oraz fenomen grzeczności. W dalszej części pracy omówiono podstawowe kwestie etyczne dotyczące tłumaczeń ustnych, rolę tłumacza, oczekiwania uczestników interakcji tłumaczeniowej oraz mity na temat bezstronności tłumacza wraz z ich implikacjami w domenie RCI. Następnie poruszono kwestie dotyczące specyfiki komunikacji telefonicznej (pozbawionej kanału wizualnego), w tym intencje rozmówców, koordynację rozmowy oraz kolejność zabierania głosu (ang. turn-taking). Część praktyczna dysertacji obejmuje dwa aspekty badania. Intencją autora było przeanalizowanie nagrań interakcji tłumaczeniowych w celu wyodrębnienia informacji metajęzykowych, które pomogą tłumaczowi przeprowadzić prawidłowy proces tłumaczenia bez uprzedniej znajomości kontekstu. Pierwsza część przedstawia analizę statystyczną interakcji tłumaczeniowych pod kątem konkretnych obszarów, wykorzystania technologii, metod połączeń oraz czasu trwania interakcji. Druga część badania przedstawia metajęzykową analizę treści 10 interakcji tłumaczeniowych zarejestrowanych przez autora, pod kątem potencjalnych rozwiązań sytuacji problematycznych, które miały miejsce podczas tłumaczeń zdalnych. Obie części badania zostały zakończone podsumowaniem w postaci wniosków.